

UN PUNT DE VISTA SOBRE EL LLIBRE “ANARQUISME I ALLIBERAMENT NACIONAL”

Certament, és una gran iniciativa per part del col·lectiu Negres Tempestes i l'Editorial Virus el fet de reeditar aquest llibre que porta per títol “Anarquisme i alliberament nacional”.

Aporta un punt de vista, que si bé no és nou, sí que el podem considerar útil per el debat i per tan, útil per créixer des d'un punt de vista ideològic.

De tota manera, des del SP del Comitè Regional de la CNT/AIT de Catalunya i Balears, ens veiem amb “l'obligació” de contestar encara que sigui de manera menys extensa i detallada a algunes opinions reflexades al llibre.

Això ve donat pel fet que el llibre “Anarquisme i alliberament nacional” cita diverses vegades a la CNT. Tot això, fent una crítica bastant extensa de com és, com funciona i com hauria de ser, segons els autors del llibre, la CNT. Tot això des d'una òptica, això sí, de l'any 1983/85.

O sigui que el propòsit d'aquest article, no és entrar en debat per les opinions d'ideologia anarquista que poden aparèixer reflexades al llibre, que amb més o menys encert desenvolupen els seus autors i molts dels quals signaria jo mateix a títol personal.

La intenció del meu raonament, va únicament dirigida a intentar respondre/preguntar els afers que hi apareixen relacionats amb l'anarcosindicalisme i per tan amb la CNT.

Tots aquests comentaris que consten al llibre al voltant de la CNT, queden també una mica confusos donat que la situació d'aquesta en els anys de publicació del llibre, no eren precisament els millors. El cas és que per un lector “novell” dintre la història del sindicalisme d'aquella època, pot crear força confusió el fet de no detallar massa clarament quan es parla de “col·lectius” afins a una CNT d'aquell moment bastant convulsa, que actualment estaria relacionada amb CGT o per contra amb CNT/AIT. L'altra CNT dels PPCC que mencionen els autors del llibre, queda més clarificada, ja que és un sindicat que queda per sobre dels errors dels altres i una mica a mercè de les turbulències creades per la situació global de l'anarcosindicalisme del moment.

Crec que essent una reedició, no hauria estat malament unes notes a peu de pàgina en parts del llibre on, segons el meu parer, poden resultar confuses certes explicacions que en aquell moment potser eren de més fàcil entendre per part dels lectors/es.

Però penso, que tot i que en la nota introductòria del llibre, el col·lectiu Negres Tempestes manifesta que és un primer pas per encetar una actualització del contingut del llibre i per tan una actualització de l'ideari anarcoindependentista en un futur, en cap moment manifesta que el que conté el llibre sobre la CNT sigui erroni o desferrat, o com a mínim ni tan sols ho posa en dubte; i això pot induir a pensar que el col·lectiu Negres Tempestes continua opinant, com els autors del llibre, coses com que bona part de la militància de l'anarcosindical té opinions sobre la sexualitat, la família, etc. molt conservadores o que la CNT forma part d'un espanyolisme ranci del més alt nivell.

Per a mi, és una realitat (la que es dibuixa en algunes parts del llibre sobre la militància d'aquell moment) totalment aliena a l'actual CNT-AIT.

També em costa molt, des del punt de vista de l'actual CNT, entendre com se'ns pot titllar d'espanyolistes, ja que en cap moment dintre la nostra organització es talla les ales a cap sindicat o individu per manifestar un punt de vista determinat sobre la llibertat d'un poble.

És més, als nostres estatuts queda perfectament clar que estem per la llibertat de tots els pobles i això inclou el nostre. El català.

Un exemple clar i que l'he viscut els últims deu anys de primera mà:

Jo sóc membre de la CNT d'Olot. Aquí sempre hem utilitzat el català dintre la nostra organització, hem defensat la nostra llengua materna (el català) en més d'un àmbit, i us puc assegurar que ningú, per molt nacionalista que sigui, es considera més català que nosaltres (es dóna per sobreentès que no volem un Estat, sigui català o espanyol). I sempre hem estat còmodes amb un model organitzatiu que ens federa amb la CNT de la resta de l'Estat, ja que en cap moment hem notat per part de la

resta de la CNT cap falta de respecte per les singularitats del nostre poble.
Per cert, la CNT es va crear a Barcelona per treballadors/es catalans.

Es diu al llibre, que la nostra organització geogràfica (Regionals), té una nomenclatura equiparable a les decimonòniques o fins hi tot que el franquisme definia els pobles de la península com a regions o regionalismes. Però qualsevol “problema” (fossin tots tan petits!) de canvi de mapa Confederal, es pot canviar amb els mecanismes de que s'ha dotat la pròpia CNT als seus successius Congressos. Fins hi tot es podria canviar la nomenclatura, fins hi tot la “N” de les sigles, però sortiríem del tema que ens ocupa si entrem en aquest terreny en aquest article i seria massa extens tot plegat.

Per altra banda, defenso que la CNT està organitzada a nivell Estatal per qüestions pràctiques i no d'espanyolisme. La legislació i la major part del que fa referència al món del treball que afecta als treballadors/es d'Euskadi, Catalunya, Madrid, etc. és pràcticament el mateix i per tan, és més coherent unir-se amb els que estan afectats pel mateix problema per tenir més força. També s'ha de tenir en compte que tots els sindicats tenen una gran autonomia. Sempre que respectin els acords congressuals que ells mateixos han acceptat prèviament com a vàlids, poden optar per la lluita que més els interessi i per tan deixa la porta oberta a reivindicacions més enllà de l'àmbit estrictament laboral i en conseqüència més socioculturals. O sigui, que d'espanyolisme res. Si Catalunya esdevingués independent de mà dels polítics de torn, simplement ens amotllaríem a la nova realitat social i per tan al nou àmbit territorial de lluita. És més, continuaríem dintre de la AIT.

I parlant de la nostra organització internacional. Tampoc en cap moment es menciona els acords organitzatius de la AIT, que per tal d'utilitzar un sistema organitzatiu equivalent a tot arreu té clar que només hi pot haver una organització anarcosindicalista adherida a la AIT per Estat, ja que es pressuposa que no cal formar-ne varies per lluitar pel mateix en un únic àmbit socio-polític. Agrupi o no diversos pobles. Opino que és una de les mancances que tenen els autors del llibre al no mencionar què passa amb la AIT.

De totes maneres, tal com dic al principi de l'article, aplaudeixo la iniciativa de Negres Tempestes. Certament calen més llibres de temàtica anarquista en català, que si bé és un àmbit lingüístic reduït en comparació al castellà que pot tenir un àmbit més internacional i de més fàcil difusió, no crec que hàgim d'estalviar esforços en editar en la nostra llengua, que per altra banda és una terra on l'anarcosindicalisme i l'anarquisme hi tenen unes arrels molt profundes.

Secretariat Permanent del Comitè Regional de Catalunya i Balears